

кафедри політичної історії і політекономії Ізмаїльського педінституту А. К. Тичиною на тему: «Соціально-політичні аспекти управління промисловістю в 20-х — на початку 30-х років: історичний досвід і уроки».

Провідна організація — Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка. Офіційні опоненти: д-р іст. наук, проф. З. Г. Лихолобова (Донецький держуніверситет), д-р іст. наук, проф. В. О. Романцов (Київський інститут легкої промисловості), д-р іст. наук, проф. В. М. Курило (Київський інститут іноземних мов), а також неофіційний опонент — д-р іст. наук, проф. М. В. Коваль (Інститут історії України АН України) відзначили актуальність, високий науково-теоретичний рівень і практичну значимість дисертації.

На вченій раді констатувалося, що автор дисертації зробив значний вклад у вивчення соціально-політичних аспектів управління виробництвом в 20-ті — на початку 30-х років.

На автореферат дисертації надійшло 4 відгуки від кафедр вищих навчальних закладів Києва, Одеси, Полтави, Кам'янця-Подільського.

Спеціалізована рада ухвалила порушити клопотання перед ВАК СРСР про присудження А. К. Тичині вченого ступеня доктора історичних наук.

Маковійчук Іван Михайлович

17 жовтня 1991 р. після тяжкої тривалої хвороби обірвалося життя д-ра іст. наук Івана Михайловича Маковійчука. Фатальна обставина — він помер у день свого народження, коли йому сповнився 61 рік. Передчасна смерть не дала можливості реалізувати повною мірою всі його творчі сили, талант науковця, дослідника.

Іван Михайлович народився в Літинському районі на Вінниччині в сім'ї селян і з дитинства привчився до тяжкої праці на землі. Його трудовий шлях розпочався у районній газеті, де він працював після закінчення педучилища. Здобувши вищу журналістську освіту, Маковійчук трудився в республіканській молодіжній пресі, потім — на посаді заступника редактора газети «Вінницька правда», а згодом — у підрозділі журналістської сфери апарату ЦК КПУ. Без відриву від основної праці підготував і успішно захистив кандидатську дисертацію.

Усе своє життя Іван Михайлович ділив свій інтерес між журналістикою та історичною наукою. Останні 15 років були пов'язані з Інститутом історії України АН України, де він пройшов шлях від старшого наукового співробітника до завідуючого відділом сучасної історії. Тут найбільш повно розкрився талант ученого — перу його належить близько десяти колективних та індивідуальних монографій, понад 120 наукових та науково-популярних публікацій. І. М. Маковійчук підготував вісім кандидатів наук.

Відійшов з життя Іван Михайлович, толерантна, доброзичлива, непересічна людина. Пам'ять про нього залишиться в наших серцях.